

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818201626
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818201626.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletého N. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako navrhovateľa, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa matky Y. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX N., okres M., toho času bytom G. XX, XXX XX C., Česká republika a otca M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX U., Česká republika, v konaní začatom na návrh starých rodičov Y. K., nar. XX. XX. XXXX a N. K., nar. XX. XX. XXXX, obidvaja trvale bytom U. XXX, XXX XX N., okres M., o zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov a určenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4P/48/2018 - 130 zo dňa 05. novembra 2018 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v štvrtom výroku o určení výživného a v piatom výroku o určení zameškaného výživného p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v závislom šiestom výroku, ktorým vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletého N. K., nar. XX. XX. XXXX, do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov - manželov - starých rodičov maloletého z matkinej strany a vymedzil rozsah ich práv a povinností v zmysle § 45 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „zákon o rodine“) (prvý výrok); uložil matke maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou vo výške 50,- Eur vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, počnúc dňom 27. 08. 2018, a to počas trvania spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti najdlhšie do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa a po dovŕšení plnoletosti dieťaťa priamo dieťaťu (druhý výrok); vyslovil, že zameškané výživné za obdobie od 27. 08. 2018 do 31. 10. 2018 matke maloletého nevzniklo (tretí výrok); uložil otcovi maloletého povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou vo výške 100,- Eur vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, počnúc dňom 27. 08. 2018, a to počas trvania spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti najdlhšie do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa a po dovŕšení plnoletosti dieťaťa priamo dieťaťu (štvrtý výrok); zameškané výživné za obdobie od 27. 08. 2018 do 31. 10. 2018 na maloletého v sume 216,15 Eur povolil otcovi zaplatiť v 35,- Eurových mesačných splátkach na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, počnúc dňom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade riadneho a včasného nesplácania (piaty výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (šiesty výrok).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že starostlivosť o maloletého od jeho narodenia zabezpečujú navrhovatelia. Títo zabezpečujú starostlivosť aj o svoju vnučku, maloletú D. K., nar. XX. XX. XXXX, ktorá im bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti rozhodnutím Okresného súdu Revúca č. k. 7P/56/2015-59 zo dňa 07. 01. 2016, právoplatným dňa 30. 03. 2016. Matkou maloletej D. je G. K., nar. XX. XX. XXXX. Otcovstvo k maloletej nie je určené. Rodina obýva rodinný dom, ktorý je vo vlastníctve starých rodičov a pozostáva z dvoch izieb, kuchyne a sociálneho zariadenia. Izby sú zariadené na spôsob obývačky a študentskej izby. Každý člen domácnosti má vlastné lôžko na spanie. V domácnosti je zavedená voda aj elektrina, vykurovanie je zabezpečené tuhým palivom. Hygiena bývania je na požadovanej úrovni. Podľa vyjadrenia starej matky sa s manželom o maloletého N. starajú od jeho narodenia. Matka maloletého žije v Českej republike, kde aj pracuje. So svojím synom je v kontakte prostredníctvom sociálnej siete. Matka pravidelne, každý mesiac, posieľa synovi 50,- Eur a aj balíky s oblečením. Raz za rok príde na návštevu a nakúpi synovi potrebné veci. Maloletý N. ukončil povinnú školskú dochádzku a v septembri začal štúdium na strednej odbornej škole v M. - odbor murár. Podľa vyjadrenia starej matky s maloletým nemajú žiadne problémy, je u nich zvyknutý a chce u nich aj zostať. Vykonaným sociálnym zisťovaním v rodine, neboli zistené nedostatky v starostlivosti starých rodičov o maloleté dieťa, ktoré má v ich domácnosti vytvorené podmienky pre zdravý, psychický, fyzický a sociálny vývin.

3. Zdravotný stav maloletého dieťaťa je dobrý, netrpí žiadnym vážnym ochorením, jeho výživa je primeraná a psychomotorický vývoj v norme.

4. Navrhovatelia sú manželia. Z manželstva pochádzajú tri plnoleté deti. Navrhovateľka je nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Je poberateľkou prídavku na dieťa v sume 23,68 Eur a opakovaného príspevku dieťaťu zverenému do náhradnej osobnej starostlivosti vo výške 114,90 Eur. Navrhovateľ je zamestnancom Mestských služieb N., pracuje ako robotník. Pracovnú zmluvu má uzatvorenú na dobu určitú, v rámci projektu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý sa mu pravidelne obnovuje od 01. 05. 2017. Dosiť nebol práceneschopný. Jeho pracovná morálka je primeraná a pracovné úlohy si plní podľa pokynov nadriadeného. Jeho priemerný čistý mesačný príjem činí 399,11 Eur, z ktorého sú vykonávané aj exekučné zrážky v sume 48,- Eur a zrážky na úhradu nedoplatkov na dani v sume 23,- Eur. Navrhovateľovi nie sú vyplácané prídavky na deti, neuplatňuje si ani daňový bonus. Navrhovatelia nepodali daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roka 2016. Za zdaňovacie obdobie roka 2017 podal daňové priznanie len navrhovateľ. Úhrn jeho príjmov od všetkých zamestnávateľov v roku 2017 dosiahol sumu 2 617,43 Eur. Základ dane predstavovala suma 2 266,83 Eur a preplatok na dani čiastka 69,36 Eur. V posledných 12 mesiacoch navrhovatelia neboli a ani v súčasnosti nie sú poberateľmi dávky v nezamestnanosti, ani dávok nemocenského, dôchodkového, či úrazového poistenia. V registri priestupkov nemajú žiadny záznam a nevedie sa proti nim žiadne trestné stíhanie. Podľa správy mesta N. ani jeden z nich nepožíva alkoholické nápoje. Navrhovateľka sa aktívne zapája do verejnoprospešných prác v meste. Mesačné výdavky domácnosti činia výdavky na elektrinu v sume 100,- Eur, vodu v sume 20,- Eur, exekúcie v sume 20,- Eur, ošatenie v sume 80,- Eur a žiacky preukaz pre maloletého T. v sume 20,- Eur. Zdravotný stav navrhovateľov je dobrý. Navrhovateľka netrpí závažnejšími ochoreniami. Vyskytujú sa u nej občasné problémy s chrbticou, občasne namerané aj vyššie hodnoty krvného tlaku. Navrhovateľ netrpí závažnejšími ochoreniami, v roku 2001 utrpel pri autonehode úraz tváre s následkom jazvy.

5. Matka maloletého dieťaťa bola začiatkom roka 2018 zamestnaná ako pomocný pracovník v spoločnosti XX,- s.r.o. čistá mzda bola vo výške cca 3 100,- Kč. Od mája 2018 matka pracuje v spoločnosti J. Y., s.r.o. a jej priemerná čistá mesačná mzda za 4 mesiace dosiahla sumu 13 372,- Kč, t.j. 443,87 Eur. Matka nie je poberateľkou žiadnych štátnych sociálnych dávok ani príspevkov a pomoci v hmotnej núdzi. Má tri vyživovacie povinnosti. Okrem maloletého N. K. má vyživovaciu povinnosť k maloletému J. S., nar. XX. XX. XXXX a Y. S., nar. XX. XX. XXXX, ktorí boli zverení do osobnej starostlivosti ich otca a matka bola zaviazaná platením výživného. Matka si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom plní, výživné v sume od 37,- Eur do 55,- Eur mesačne posieľa k rukám otca maloletých detí a výživné v sume cca 50,- Eur mesačne na mal. N. K. od februára 2017 posieľa k rukám navrhovateľky.

6. Otec maloletého dieťaťa je zamestnaný v spoločnosti H. LK, s.r.o. so sídlom G. v Českej republike. Jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od októbra 2017 do septembra 2018 bol vo výške 23 805,- Kč, t.j. 1 001,53 Eur. Mesačné výdavky domácnosti otca tvoria náklady na bývanie v sume 5 020,-

Kč, televíziu v sume cca 590,- Kč, elektrinu v sume 750,- Kč, nedoplatok na elektrine za fakturačné obdobie od 15. 02. 2018 do 23. 04. 2018 predstavuje sumu 739,- Kč. Dňa 26. 09. 2018 otec čerpal refinančný úver v sume 400 000,- Kč na obdobie 9 rokov (108 mesiacov) s prvou mesačnou splátkou splatnou dňa 17. 10. 2018 vo výške 5 486,- Kč po dobu 3 mesiacov a počnúc 4. mesiacom, splátkou splatnou 17. 01. 2019 vo výške 5 924,- Kč, ktorú použil na splatenie dvoch pôžičiek, a to jeho pôžičky v sume 200 000,- Kč a pôžičky jeho manželky v sume 137 471,- Kč. Otec mal čerpať ďalší úver vo výške 700 000,- Kč v Českej sporiteľni s výškou mesačnej splátky 9 000,- Kč s dátumom splatnosti do 22. 09. 2025. Mesačné náklady na telekomunikačné služby predstavujú čiastku 690,- Kč. Otec má okrem maloletého N. ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému M. H., nar. XX. XX. XXXX pochádzajúcemu z manželstva s W. H., ktorá mala byť do 15. 03. 2019 na rodičovskej dovolenke a poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 9 000,- Kč.

7. Súd prvej inštancie na základe takto vykonaného dokazovania vyhovel návrhu starých rodičov, zveril maloletého do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti v zmysle § 46 ods. 1 zákona o rodine zohľadniac kritériá uvedené v ust. § 45 ods. 1 a 2 zákona o rodine a vymedzil rozsah ich práv a povinností k maloletému dieťaťu v zmysle § 45 ods. 3 a 4 zákona o rodine.

8. Riadiac sa ust. § 45 ods. 7 zákona o rodine súd prvej inštancie určil rodičom vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu podľa kritérií uvedených v § 62 a § 75 ods. 1 zákona o rodine, počnúc dňom podania návrhu v zmysle § 77 ods. 1 zákona o rodine. Zohľadnil príjmy a výdavky rodičov, ich ďalšie vyživovacie povinnosti. Nevzal do úvahy výdavky otca spočívajúce v úveroch na nadobudnutie bytu v Českej republike do vlastníctva a na jeho rekonštrukciu, ktoré nepovažoval za nevyhnutné. Mal totiž za to, že otec nemusel nevyhnutne riešiť bytovú otázku odkupovaním bytu do osobného vlastníctva a jeho ďalšiu rekonštrukciu väčším zadĺžovaním sa, keď pôvodnú hypotéku vo výške 200 000,- Kč, refinancoval novou a vyššou hypotékou v celkovej sume 400 000,- Kč, ktorá bola použitá aj na úhradu pôžičky jeho manželky v sume 137 471,- Kč, a to v čase, keď jeho manželka je na rodičovskej dovolenke a bola jej znížená výška rodičovského príspevku. Súd prvej inštancie konštatoval, že je síce pravdou, že jeho rodine sa zlepšilo bývanie, avšak táto skutočnosť nemôže byť vyhodnotená v neprospech maloletého dieťa, keďže výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov z dôvodu, že maloleté dieťa je výživou odkázané na svojich rodičov do času, kým nie je schopné sa samo živiť. Súd prvej inštancie považoval za potrebné premietnuť do výživného aj skutočnosť, že otec sa o svojho syna žiadnym spôsobom od jeho narodenia nezaujímal a ani v súčasnosti ho nekontaktuje, nestretáva sa s ním, vyživovaciu povinnosť si k nemu dobrovoľne neplní, ničím neprispieva na úhradu jeho výdavkov, hoci v tomto školskom roku maloletý N. začal študovať už na strednej škole, teda starí rodičia, nielenže celých 16 rokov zabezpečovali celodennú starostlivosť o maloleté dieťa, ale fakticky suplovali obidvoch rodičov, nielen preto, že maloletý svojho otca nepozná, ale najmä preto, že až do súdneho pojednávania nemali vedomosť o tom, že sa nechal zapísať na rodný list maloletého dieťaťa.

9. Súd prvej inštancie mal za to, že otec je schopný podieľať sa na výžive maloletého vo väčšom rozsahu ako matka z dôvodu jeho vyššieho príjmu zo zamestnania, len jednej ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu vo veku dvoch rokov, oproti dvom ďalším vyživovacím povinnostiam matky k starším deťom.

10. Miesto platenia výživného oboma rodičmi počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa súd prvej inštancie určil v súlade s ust. § 45 ods. 8 zákona o rodine.

11. Pokiaľ ide o zameškané výživné, toto sú prvej inštancie matke maloletého neurčil, pretože mal z výsledkov vykonaného dokazovania za preukázané, že súdom prvej inštancie určené výživné vo výške 50,- Eur mesačne riadne platila a platí, preto zameškané výživné nevzniklo.

12. Otec na výživu maloletého neprispieva, preto mu súd prvej inštancie určil zameškané výživné za rozhodujúce obdobie od podania návrhu, t.j. 27. 08. 2018 do 31. 10. 2018 v sume 216,15 Eur (2 mesiace po 100,- Eur, t.j. suma splatného výživného za september a október 2018 a 5 dní za mesiac august v sume 3,23 Eur denne), ktoré súd povolil otcovi splácať v 35,- eur mesačných splátkach, keď súčasne prihliadol na rozsah záväzkov jeho rodiny, pre ktoré by k jednorazovej úhrade zameškaného výživného s vysokou pravdepodobnosťou nedošlo bez ohrozenia chodu jeho súčasnej rodiny, prípadne bez ďalšieho zadĺžovania sa.

13. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C. m. p.“), keďže účastníci konania si náhradu trov konania neuplatnili.

14. Proti štvrtému a piatemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného a zameškaného výživného otcovi mal. dieťaťa podal v zákonnej lehote dňa 26. 11. 2018 na pošte odvolanie otec maloletého. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa obsahu považoval za nesprávne z dôvodov uvedených v 62 ods. 1 C. m. p. a § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), t.j. z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

15. Namietal, že je živiteľ jeho novej rodiny, manželka mu nemôže s výdavkami pomôcť, nakoľko syna z tohto vzťahu M. H., nar. XX. XX. XXXX nemôžu umiestniť do jaslí ani škôlky a nemajú rodinu, ktorá by pomohla. Súd prvej inštancie mal podľa neho prihliadnúť na výdavky na bývanie v Českej republike, ktoré potrebuje, aby mohol chodiť do práce, na Slovensku prácu márne hľadal. Uviedol, že z platu mu ostáva 350,- Eur mesačne a pri platení výživného na mal. N. K. po 100,- Eur mesačne by bol existenčne ohrozený s celou jeho rodinou. Mal za to, že mal. N. K. zabezpečujú tri strany - starí rodičia z matkinej strany, matka a aj on.

16. Otec maloletého navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil mu výživné len vo výške 60,- Eur mesačne a zameškané výživné povolil splácať po 20,- Eur mesačne.

17. Navrhovatelia vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedli, že žiadajú, aby otec dodržal rozhodnutie súdu prvej inštancie, t.j. platil výživné po 100,- Eur mesačne a zameškané výživné splácal po 35,- Eur mesačne.

18. Kolízny opatrovník sa priklonil k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, mal za to, že určené výživné je v záujme mal. dieťaťa.

19. Matka maloletého sa k odvolaniu otca doručenému jej dňa 07. 12. 2018 nevyjadрила.

20. Otec maloletého sa k vyjadreniam navrhovateľov a kolízneho opatrovníka doručeným mu dňa 09. 01. 2019 nevyjadril.

21. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní otca maloletého dieťaťa podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec nielen v rozsahu odvolania, ale aj nad jeho rámec v zmysle § 65 C. m. p., nakoľko konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých možno začať aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 C. m. p.), nielen z dôvodov vymedzených v odvolaní v zmysle § 66 C. m. p, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 68 C. m. p. z dôvodu, že to nepovažoval pre zistenie skutočného stavu vecí za potrebné a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo štvrtom a piatom výroku je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa takmer v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie viažucim sa na jeho štvrtý a piaty výrok a na toto poukazuje s výnimkou názoru, že pri rozhodnutí o výživnom bolo potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že otcovstvo k maloletému donedávna nebolo určené, otec od narodenia maloletého dieťaťa sa o neho nezaujímal, neplatil výživné, nekontaktoval ho. Výživné sa jednak v zásade určuje od podania návrhu, preto nemožno prihliadať na okolnosti pred jeho podaním a na uvedenom stave sa pričínila aj matka maloletého svojou nečinnosťou spočívajúcou v neoznačení otca maloletého dieťaťa, v dôsledku čoho nemohlo byť iniciované konanie o určenie otcovstva a s ním spojené konanie o určenie výživného. Reagujúc na odvolacie námietky otca maloletého odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dostatočne a správne zistil skutočný stav vecí v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie a vec správne právne posúdil.

22. Súd prvej inštancie zohľadnil všetky zákonom o rodine stanovené kritériá pre určenie výživného, t.j. aj vyživovacie povinnosti otca voči jeho druhému dieťaťu a voči manželke, ktorá bola v tom čase na rodičovskej dovolenke. Táto sa mala skončiť 15. 03. 2019. V súčasnosti má mal. M. H. dva a pol roka, je teda vo veku, kedy ho už možno umiestniť do jaslí a matka sa môže zamestnať, resp. mohla medzičasom po skončení rodičovskej dovolenky nastúpiť do predchádzajúceho zamestnania, čím prispeje do rodinného rozpočtu na krytie výdavkov na domácnosť a dieťa.

23. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil, keď v zmysle § 62 ods. 5 zákon o rodine neprihliadol na výdavok otca, ktorý ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo nevyhnutné vynaložiť. Odvolací súd súhlasí s tým, že výdavok - navýšenie úveru z 200 000,- Kč na 400 000,- Kč za účelom splatenia nielen svojho, ale aj manželkinho pôvodného úveru a následne zo 400 000,- Kč až na 700 000,- Kč na rekonštrukciu bytu nebol nevyhnutný. Súd prvej inštancie uviedol, že otec nemusel nevyhnutne riešiť ani bytovú otázku odkúpením bytu do osobného vlastníctva. Súd prvej inštancie neuvádza, na základe čoho k uvedenému záveru dospel, či otec býval v byte aj predtým, napr. na základe nájomného vzťahu, resp. či tam bývala jeho manželka, ktorá hradila výdavky na byt. Aj pri zohľadnení prípadnej nevyhnutnosti nadobudnutia bytu do vlastníctva však nemožno uznať ako nevyhnutný výdavok na navýšenie úveru na sumu 700 000,- Kč za účelom rekonštrukcie bytu, čo nie je nevyhnutné. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, t.j. ak má rodič vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, musí akceptovať, že jeho príjem mu nestačí na rekonštrukciu bytu a musí bývať v byte v pôvodnom stave (samozrejme s výnimkou rekonštrukcie nevyhnutnej na zachovanie existencie bytu, čo však v tomto konaní nebolo tvrdené ani preukázané). Navyše aj pri zohľadnení mesačných výdavkov rodiny otca: na bývanie 5 020,- Kč, TV 590,- Kč, elektrinu 750,- Kč, na pôvodnú splátku úveru 5 924,- Kč a na telekomunikačné služby 690,- Kč, činia jeho pravidelné mesačné výdavky sumu 12 974,- Kč, pričom jeho priemerný čistý mesačný príjem činí 23 805,- Kč, t.j. ostane mu 10 831,- Kč. Nie je pravdou, že otec sám financuje všetky potreby domácnosti a jej členov, pretože jeho manželka poberala do 19. 03. 2019 rodičovský príspevok na ich spoločné dieťa vo výške 9 000,- Kč, ktorý slúži na krytie potrieb tohto dieťaťa. Výdavky otca a jeho manželky na stravu môžu mesačne činiť odhadom 3 000,- Kč a 2 000,- Kč (sám tieto výdavky neuviedol) a jeho manželka sa, ako už bolo uvedené vyššie, môže zamestnať a z príjmu zo zamestnania kryť svoje potreby, a prispievať na potreby domácnosti a spoločného dieťaťa. Aj pri zohľadnení splátky refinancovaného úveru vzatého vo výške 400 000,- Kč je teda zostávajúci príjem otca 7 831,- Kč, po prepočte cca 300,- Eur (pričom otec v odvolaní uvádza, že mu ostáva príjem 350,- Eur) stále postačujúci na platenie výživného na mal. N. K. vo výške 100,- Eur mesačne. Pokiaľ otec poukazuje na to, že na zabezpečovaní potrieb maloletého sa podieľajú aj starí rodičia, odvolací súd poukazuje na to, že vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú len rodičia, nie aj tí, ktorým je dieťa zverené do (spoločnej) náhradnej osobnej starostlivosti.

24. Pokiaľ ide o samotný výpočet zameškaného výživného odvodený od určeného výživného, tento otec osobitne v odvolaní nenamietal a odvolací súd sa stotožňuje s predpokladmi a spôsobom výpočtu zameškaného výživného zo strany súdu prvej inštancie.

25. Aj keď otec maloletého nenapadol odvolaním šiesty výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania účastníkov, nakoľko sa jedná o závislý výrok od predmetu konania (§ 379 písm. a) C. s. p.), odvolací súd ho preskúmal. Podľa ust. § 57 C. m. p. o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Keďže výrok o náhrade trov konania nie je svojou povahou rozhodnutím vo veci samej a žiaden z účastníkov si náhradu trov konania neuplatnil, nebol daný dôvod na rozhodnutie o náhrade trov konania. Preto odvolací súd v zmysle § 389 od. 1 písm. d) C. s. p. tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušil.

26. Z rovnakého dôvodu v zmysle § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 57 C. m. p. odvolací súd nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, nakoľko zo strany účastníkov konania nebol učený návrh na rozhodnutie.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu alebo rozhodnutia o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 370 ods. 1 a 2 C.m.p.), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.); súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.); výkon dobrovoľne nesplnenej povinnosti uloženej neodkladným opatrením nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 ods. 3 C.m.p.); ak po nariadení výkonu rozhodnutia povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.).